

โรคใบขาวอ้อย

ข้าวประชาสัมพันธ์ สำนักปลัด
แผนงานการเกษตร งานส่งเสริมการเกษตร
เทศบาลตำบลยางหล่อ

โรคใบขาว เกิดจากเชื้อ *Phytoplasma* (ไฟโตพลาสมา)

โรคใบขาวอ้อยสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกระยะการเจริญเติบโตของอ้อย โดยอาการจะปรากฏให้เห็นชัดเจนในระยะกล้า อ้อยแตกกอฝอยมีหน่อเล็กๆ ที่มีใบสีขาวจำนวนมาก คล้ายกอหญ้า หน่อไม่เจริญเป็นลำ หากอาการโรครุนแรง อ้อยจะแห้งตายทั้งกอในที่สุด หากหน่ออ้อยในกอเจริญเป็นลำได้ ลำอ้อยที่ได้จะไม่สมบูรณ์ อาจมีใบขาวที่ปลายยอด หรือมีหน่อขาวเล็กๆ ออกจากตาข้างของลำ

การแพร่ระบาดของโรค

1. การระบาดของโรคใบขาวอ้อยโดยแมลงพาหะ 2 ชนิด คือ เพลี้ยจักจั่นปีกลาย และเพลี้ยจักจั่นหลังขาว โดยการดูดกินน้ำเลี้ยงต้นที่เป็นโรคไปแพร่ในต้นที่ไม่เป็นโรค การระบาดของโรคขึ้นอยู่กับช่วงเวลาที่แมลงพาหะมีปริมาณมาก เนื่องจากสภาพภูมิอากาศมีความเหมาะสม โดยเพลี้ยจักจั่นปีกลายจุดสีน้ำตาลพบเพิ่มปริมาณสูงสุดระหว่างเดือน มิถุนายน - กันยายน (ฤดูฝน) และเพลี้ยจักจั่นหลังขาวพบปริมาณสูงสุดระหว่างเดือน กันยายน - พฤศจิกายน (ช่วงปลายฤดูฝน)
2. การระบาดของโรคใบขาวอ้อยที่ติดไปกับท่อนพันธุ์ เป็นการระบาดที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดช่วงฤดูการปลูกอ้อยไม่ว่าจะเป็นการปลูกอ้อยข้ามแล้งหรือการปลูกอ้อยต้นฝน

การป้องกันกำจัด

ก่อนการเก็บเกี่ยว

- ตรวจสอบแปลงอ้อยสม่ำเสมอ ในแปลงที่เริ่มพบกอเป็นโรคให้รีบขุดทิ้งทำลาย หรือพ่นกอเป็นโรคด้วยสารกำจัดวัชพืช ไกลโฟเสท 1%
- เตรียมคัดเลือกหาพันธุ์อ้อยที่ทนทานต่อโรค
- การเตรียมแปลงปลูกพันธุ์ควรใช้ท่อนพันธุ์ที่สมบูรณ์ ปลอดโรค แช่ท่อนพันธุ์ในน้ำร้อน 50 องศาเซลเซียส 2-3 ชั่วโมง ก่อนปลูก แปลงพันธุ์ควรอยู่ห่างจากพื้นที่โรคระบาด และมีการตรวจโรคในแปลงสม่ำเสมอ

หลังการเก็บเกี่ยว

- ไถทำลายแปลงอ้อยต่อที่เป็นโรครุนแรงทิ้ง ปลูกพืชบำรุงดิน และไถกลบเป็นปุ๋ยพืชสดก่อนปลูกอ้อยใหม่
- เลือกฤดูปลูกให้เหมาะสม (ตุลาคม-ธันวาคม) เพื่อลดการติดเชื้อจากแมลงพาหะที่ระบาดในฤดูฝน